

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Νοεμβρίου 2010 — United Phosphorus κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-95/09 R III)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Οδηγία 91/414/ΕΟΚ — Απόφαση σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας *pararotamida* στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414 — Παράταση της ισχύος μέτρου αναστολής εκτελέσεως)

(2011/C 30/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: United Phosphorus Ltd (Warrington, Cheshire, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pargala και F. Wilman)

Αντικείμενο

Αίτηση παρατάσεως της ισχύος του μέτρου αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως 2008/902/ΕΚ της Επιτροπής, της 7ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας *pararotamida* στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και την ανάκληση των εγκρίσεων για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν την εν λόγω ουσία (ΕΕ L 326, σ. 35).

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

1) Η ισχύς του μέτρου αναστολής εκτελέσεως που ελήφθη με το σημείο 1 του διατακτικού της διατάξεως του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 2009, T-95/09 R, *United Phosphorus* κατά Επιτροπής (δεν δημοσιεύθηκε στη Συλλογή) παρατείνεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2011, χωρίς όμως να μπορεί να παραταθεί πέραν της ημερομηνίας εκδόσεως της αποφάσεως στην κύρια δίκη, σε περίπτωση που αυτή εκδοθεί πριν την ως άνω ημερομηνία.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 — Concord Power Nordal κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-317/09) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Άρθρο 22 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ — Έγγραφο με το οποίο η Επιτροπή ζητεί από ρυθμιστική αρχή να τροποποιήσει απόφασή της σχετικά με τη χορήγηση απαλλαγής — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο)

(2011/C 30/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Concord Power Nordal GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. von Hammerstein, C.-S. Schweer και C. Wünschmann, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Wilms, O. Beynet και B. Schima)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: OPAL NEL Transport GmbH (Kassel, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Quack και O. Fleischmann, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως που φέρεται ότι περιέχει το έγγραφο της Επιτροπής της 12ης Ιουνίου 2009, το οποίο απευθύνθηκε στην Bundesnetzagentur (γερμανική Ρυθμιστική Αρχή για την Ενέργεια) δυνάμει του άρθρου 22, παράγραφος 4, της οδηγίας 2003/55/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/ΕΚ (ΕΕ L 176, σ. 57).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η απόφαση επί του αιτήματος εμπιστευτικής μεταχειρίσεως το οποίο υπέβαλε η *Concord Power Nordal GmbH*.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 3) Η *Concord Power Nordal* φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 4) Η *OPAL NEL Transport GmbH* φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 267 της 7.11.2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 24ης Νοεμβρίου 2010 — RWE Transgas κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-381/09) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως — Εσωτερική αγορά φυσικού αερίου — Άρθρο 22 της οδηγίας 2003/55/ΕΚ — Έγγραφο με το οποίο η Επιτροπή ζήτησε από ρυθμιστική αρχή να τροποποιήσει την απόφασή της σχετικά με τη χορήγηση απαλλαγής — Πράξη μη δεκτική προσφυγής — Απαράδεκτο)

(2011/C 30/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: RWE Transgas a.s. (Πράγα, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: αρχικώς W. Deselaers, D. Seeliger και S. Einhaus, εν συνεχεία W. Deselaers, D. Seeliger, S. Einhaus και T. Weck, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Wilms, O. Beynet και B. Schima)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Τσεχική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: M. Smolek)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως που φέρεται ότι περιέχει το έγγραφο της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2009, το οποίο απευθύνθηκε στην Bundesnetzagentur (γερμανική Ρυθμιστική Αρχή για την Ενέργεια) δυνάμει του άρθρου 22, παράγραφος 4, της οδηγίας 2003/55/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2003, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 98/30/EK (EE L 176, σ. 57)

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η RWE Transgas a.s. φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Τσεχική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 297 της 5.12.2009.

Προσφυγή της 8ης Οκτωβρίου 2010 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-489/10)

(2011/C 30/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Τεχεράνη, Ιράν), Bushehr Shipping Co. Ltd (Βαλέτα, Μάλτα), Cisco Shipping Company Limited (Σεούλ, Νότια Κορέα), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Τεχεράνη, Ιράν), Ιράνο Misr Shipping Co. (Τεχεράνη, Ιράν), Irinvestship Ltd (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο), IRISL (Malta) Ltd (Sliema, Μάλτα), IRISL Club (Τεχεράνη, Ιράν), IRISL Europe GmbH (Hamburg) (Αμβούργο, Γερμανία), IRISL Marine Services and Engineering Co. (Τεχεράνη, Ιράν), IRISL Multimodal Transport Company (Τεχεράνη, Ιράν), ISI Maritime Ltd (Malta) (Βαλέτα, Μάλτα), Khazer Shipping Lines (Bandar Anzali) (Gilan, Ιράν), Leadmarine (Σιγκαπούρη), Marble Shipping Ltd (Malta) (Sliema, Μάλτα), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Τεχεράνη, Ιράν), Shipping Computer Services Co. (SCSCOL) (Τεχεράνη, Ιράν), Soroush Saramin Asatir (SSA) (Τεχεράνη, Ιράν), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Τεχεράνη, Ιράν), Valfajr 8th Shipping Line Co. (Τεχεράνη, Ιράν) (εκπρόσωποι: F. Randolph, M. Lester, δικηγόροι, και M. Taher, Solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 423/2007 για τη λήψη περιοριστικών μέτρων κατά του Ιράν (¹) και την απόφαση 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 26ης Ιουλίου 2010 για τη λήψη περιοριστικών μέτρων κατά του Ιράν και την κατάργηση της Κοινής Θέσης 2007/140/ΚΕΠΠΑ (²), στο μέτρο που αφορούν τους προσφευγόντες·

— να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Στην υπό κρίση υπόθεση οι προσφεύγουσες, ναυτιλιακές εταιρίες με έδρα στο Ιράν, το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Μάλτα, τη Γερμανία, τη Σιγκαπούρη και τη Νότια Κορέα, ζητούν τη μερική ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 668/2010 του Συμβουλίου και της αποφάσεως 2010/413/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, κατά το μέτρο που συμπεριλήφθηκαν στον κατάλογο προσώπων, οργανισμών και οντοτήτων των οποίων τα κεφάλαια και οι οικονομικοί πόροι δεσμεύθηκαν κατ' εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν προς στήριξη του αιτήματός τους τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι τα προσβαλλόμενα μέτρα προσβάλλουν τα δικαιώματα άμυνας των προσφευγουσών και το δικαίωμά τους σε αποτελεσματική έννομη προστασία, δεδομένου ότι δεν προβλέπουν διαδικασία για την κοινοποίηση στον προσφεύγοντα των αποδεικτικών στοιχείων επί των οποίων βασίστηκε η απόφαση για τη δέσμευση των περιουσιακών τους στοιχείων ή διαδικασία που θα τους παρείχε τη δυνατότητα να υποβάλουν λυσιτελείς παρατηρήσεις επί των αποδεικτικών αυτών στοιχείων. Επιπροσθέτως, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η αιτιολογία του κανονισμού και της αποφάσεως συνίσταται σε γενικές, αναπόδεδικτες και αόριστες αιτιάσεις σχετικά με τη συμπεριφορά δύο μόνων εκ των προσφευγουσών. Όσον αφορά τις λοιπές προσφεύγουσες δεν προβάλλεται κανένα αποδεικτικό στοιχείο ή πληροφορία πέραν του ισχυρισμού περί απροσδιόριστης σχέσεώς τους με την πρώτη προσφεύγουσα. Κατά τις προσφεύγουσες, το Συμβούλιο δεν τους παρέσχε επαρκή στοιχεία, ώστε να είναι σε θέση να αντικρούσουν τις κατηγορίες, πράγμα που δεν παρέχει στο Δικαστήριο τη δυνατότητα να κρίνει κατά πόσον η απόφαση και η κρίση του Συμβουλίου ήταν βάσιμες και στηρίχθηκαν σε αδιάσειστα αποδεικτικά στοιχεία.

Δεύτερον, οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε επαρκώς την συμπεριλήψή τους στα προσβαλλόμενα μέτρα, μη τηρώντας την υποχρέωσή του να αναφέρει σαφώς τους ειδικούς και συγκεκριμένους λόγους που δικαιολόγησαν την απόφασή του, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών εξατομικευμένων λόγων βάσει των οποίων έκρινε ότι οι προσφεύγουσες παρέσχαν στήριξη στη διάδοση των πυρηνικών όπλων.